

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Juli 1958

„Bed og arbejd.“

50. årgang nr. 7

»Så tag fat, og Herren være med dig!«

Kong David havde samlet store mængder af byggemateriale, fundet mange slags bygmestre og erhvervet jern, kobber, sølv og guld, beregnet til at bygge Herrens tempel. Nu var han gammel og overgav det hele til sin søn, Salomo, med de ord, som står over dette stykke, gengivet efter 1. Krøn. 22, 16.

Og Salomo tog fat i Herrens navn, og tempel blev bygget og stod i mange århundreder.

Det afgørende var, at Herren var med i det. Kun hvor han er med, bygges der til Guds ære og til gavn og velsignelse for mennesker.

Hele vort liv og gerning bliver bestemt af, om Herren er med os i det. Har vi Herren med i vor modgang, skuffelse og sygdom, kan også disse svære ting blive til velsignelse for os selv og andre. Og har vi Herren med os i medgang og lykke, i vort arbejde og dagligliv, bliver det ikke alene til lykke, men også til velsignelse.

Herren vil være med os, når vi vil være med ham, vil lade ham bestemme vor vej og gerning.

For hver af os er der på flere måder lagt en opgave til rette. Der er beredt gode gerninger, for at vi skulle vandre i dem. Det er noget, der

påhviler os både som pligt og gave. Så lad Davids ord til Salomo lyse over det: „Så tag fat, og Herren være med dig!“

Lad det gælde dagens arbejde og pligter. Bed Herren være med dig i det — og tag så fat! Lad dig ikke ængste, om det måske er en ringe og lidet anset gerning, gør det kun for Herren og for mennesker, og „Herren være med dig!“ Det er jo ved dit arbejde, Herren giver brød til mennesker og med velbehag mætter alt, som lever.

Lad det gælde en gerning blandt mennesker i menigheden. Der er jo bestandig mangel på fritidsarbejdere. Du ængstes måske, fordi evner og kræfter ikke står i lige forhold til gerningen; men er det Herrens kald, så „tag fat, og Herren være med dig.“

Eller lad det være forsagelse og kamp mod synd! Du er træt og mismodig og har nærmest lyst til at opgive og sige: Det nytter ikke noget. Nej, vi må aldrig overgive os til det onde. Så længe kampen står i troen på vor Herre, er vi på vej til sejr. „Så tag fat og Herren være med dig!“

P. Roesgaard.

Forstander A. Kristensen og hustru

1933 * 9. august * 1958

Den 9. august er en festdag. Da fejrer vort forstanderpar 25 års bryllupsdag. Kære forstander Kristensen og hustru! Modtag også her i bladet en hjertelig lykønskning fra skolens bestyrelse. Vi ønsker Dem Guds velsignelse over hjerter, hjem og gerning! Modtag samtidig vor varme tak for Deres arbejde i skolens og elevernes tjeneste! De giver Deres evner og kræfter til sidste rest for Deres gerning, og gerningen er med til at uddybe det inderlige fællesskab imellem Dem. Gud give Dem kræfter til og glæde af arbejdet fremdeles!

»Og han selv, vor Herre Jesus Kristus og Gud vor Fader, som har elsket os og i sin nåde givet os en evig trøst og et godt håb, han trøste jeres hjerter og styrke jer i al god gerning og tale«. (2. Thess. 2, 16-17).

På bestyrelsens vegne

P. Roesgaard.

Til lykke!

Gennem 25 år har vort forstanderpar virket for Nr. Nissum Højskole og Efterskole, og det er derfor helt selvfølgeligt, at alle skolens venner, nuværende og forhenværende elever, medhjælpere samt lærerstaben forenes i at ønske hjertelig til lykke på sølvbryllupsdagen.

1. november kan forstanderen se tilbage på 30 års tjeneste for vores skole. I de sidste 9 år har forstanderfamiliens hele liv været ét med skolens virke, og deres bøn og stræben er altid at vinde unge for Kristus.

Desuden har de med stor praktisk og økonomisk dygtighed muliggjort den udvidelse og modernisering, som nu snart er fuldført. Ved deres enestående gæstfrihed har de formået at gøre Nr. Nissum Højskole til et rigtigt skolehjem. „Privatens” døre går på lette hængsler, og minderne om de hyggelige hjemmef aftener hører sikkert for mange til noget af det bedste ved opholdet her.

Kære hr. og fru Kristensen! Vi værdsætter alle jeres store og krævende indsats, og med vor hjertelige lykønskning følger ønsket om, at Guds velsignelse må styrke jer begge til endnu i mange år at virke for vort kære skolehjem.

Tak og hjertelig til lykke!

På hele „familiens” vegne

Lærerstabten.

Elevefesten 1958

Femte juli var der travlhed på skolen. Enten man befandt sig i kælder eller på kvist, inde eller ude, så kunne man alle steder betragte travle piger. Hvad var mon årsagen til denne travlhed? Jo, ser I, pigerne ventede deres store søskende på besøg, og de var enige om, at skolen skulle være så indbydende — så festlig som vel muligt, når deres søskende kom hjem. De sled mesterligt, kan I tro — det havde nær taget deres forventninger til festen fra dem — og det lykkedes da også for dem at få skolen så nogenlunde i orden.

Det igangværende byggeri gav meget ekstra arbejde og gjorde det vanskeligt at skabe festlige rammer om skolen — men vi regner med, at forhenværende elever har set lidt gennem fingre med det i år.

Nå, omsider var alt arbejde tilendebragt, og de første gæster begyndte at indfinde sig. Det gik lidt trægt til at begynde med, men efterhånden var vi da en mindre, pæn forsamling, som ved klokkens kaldende kimen spadserede ned i den så velkendte smukke have, hvor der blev serveret kaffe. Efter kaffen bød forstander Kristensen de store søskende velkommen hjem og holdt andagt, hvorefter man hilste på bekendte eller fandt sig en tøj for natten.

Søndag var højdepunktet, da ventede vi det

helt store besøg, og det slog heller ikke fejl. Der kom mange, og vi var glade for dem, der kom. Det er godt at mærke, at eleverne gerne vil besøge deres skole, at de vil værne om den, og at de vil ofre noget på den.

Programmet for søndagen var stort, som I vel ved, men det holdt med undtagelse af, at organist Lund blev lidt forsinket; gymnastikopvisningen blev så rykket frem. Kl. 14 lagde eleverne deres gymnastiske kunnen for dagen, og man må sige, at de gjorde det godt. De har også slidt i det den sidste tid før festen.

Elevernes sang under organist Lunds ledelse var festlig, og Lund fik da også tilhørerne til at synge med på diverse omkvæd.

Festens talere var pastor Hougaard og lærer Lindskov Rasmussen. Pastor Hougaard talte alvorligt om „Gud, folket og den enkelte.“ — Lindskov Rasmussen talte til os om surdejen, om, hvordan den kan gennemsyre hele dejen, og overførte billedet på kristenlivet. Vi er den surdej, som skal gennemsyre menneskelivet, og som skal bibringe menneskelivet sunde, kristne værdier. Vi er så dygtige til at kritisere. Det ville være gavnligt, om vi var lidt mindre dygtige til kritik og i stedet brugte kræfter på at tilføre menneskelivet de sunde, kristne værdier.

Om aftenen underholdt eleverne. De under-

holdt os med 3 små optrin. Det var både fornøjeligt, festligt og belærende.

Det første optrin, som blev kaldt: „Hvad fatter gør, er altid det rigtige“, var meget morsomt. Vi kender sikkert historien om manden, der tager til byen med hesten og kommer hjem med en pose rådne æbler. Det følgende: „Det spøger på „Wartburg“ var både fornøjeligt og festligt. Wartburg er et værelse på skolen, og to elever sidder så på det værelse og taler om forhenværende elever på Wartburg. De finder deres navne skrevet i senge og skabe, og så snart de nævner navnet på en gammel elev, dukker vedkommende op. De finder så ud af, at der har boet ca. 140 elever på Wartburg. Det sidste: „De betroede talenter“ var mest belærende. En mand skal søge en plads, som han gerne vil have, men ikke kan få, fordi han ikke kan lægge en foderplan og føre regnskab. Han kunne have lært det på højskolen, men sløsede med det. En anden havde lejlighed til at lære sprog, men gad ikke spille sin tid på det. Ingen af dem brugte de betroede talenter, og det hævnedes sig til sidst.

Snart var den store festdag afsluttet. Mange rejste hjem, og vi håber og beder om, at de rejste berigede hjem.

Mandag formiddag var der bibeltime ved pastor Roesgaard; gæsterne og eleverne var på den traditionelle fjordtur, og så var afslutningens time kommet. Elevfesten 1958 var endt. Vi håber, at det har været en god og velsignelsesrig fest for de mange, som gæstede os.

K. Kjeldsen.

Hilsener til elevfesten

Mange, der ikke kunne deltage i festen, sendte hilsener til venner og skolen. Jeg nævner nogle af dem, som mange kender:

*Dagmar og Laurids Kaag.
Familien A. C. Nielsen
og „Mikkel.“*

Blandt dem, der glædede mange ved deres nærværelse, kan jeg i skyndingen nævne:

*Lærer Emil Sørensen (49-51) og frue.
„Jesper“ og Halgaard.
Frk. Jørgensen (56 og 57).
Lærer Erik Nielsen (57-58).*

Det var rart — og højtideligt — at høre de kendte, gode navne og se de kendte, gode venner. Hjertelig genhilsen og tak for samværet fra os allesammen.

Gaverne til elevfestens bortlodning

Der kom mange gaver, også mange virkelige gode og fine ting. Bortlodningen gav da også omtrent 2000 kr., og et flinkt menneske rundede beløbet op til dette tal. Her vil vi gerne bringe en tak til dem, der købte lodsedlerne. Det var pænt af jer. Tak. Men især vil vi takke de mange, der sendte gaverne, og så vil jeg bede dem undskylde, at de må nøjes med takken her i bladet. Meget gerne havde jeg skrevet til hver enkelt, men jeg nåede det altså ikke.

Hjemme fra SKOLEN

Her går det langsomt med byggeriet. Selv om alt udvendigt er i fin orden, mangler der en del snedkerarbejde og især meget malerarbejde indvendigt, og smed og elektriker er heller ikke færdige.

Ind mod elevfesten blev der lavet meget, men siden? Ja, jeg synes, der er lavet alt for lidt. Det er måske feriementaliteten, der gør sig gældende; den vil jo i alt fald spille en vis rolle.

Vi regner med at holde fest ved repræsentantmødet, og det skulle så være midt i september. Til den tid har vi løfte om, at alt skal være færdigt. Vore elever, der har døjet så megen uro i sommer, skulle gerne have lov til at nyde de nye lokaler en tid. Det kunne vi rigtig unde dem; for de er søde piger, der har taget roderiet med godt humør.

Elevfesten blev en stor oplevelse, og måske var det vor største elevfest. Der blev betalt lidt mindre for deltagelse end sidste år, men i år var der slet ikke så få, der havde mad med. Alligevel var vi, når vi tæller os selv med, ca. 635, der spiste til middag ved 17-tiden. Til aftenkaffen var vi over 1000 I øvrigt var der mange, som ikke fik kaffe.

Andet steds i bladet vil lærer Kjeldsen fortælle nærmere om festen.

Gravkoen laver et hul på 6-7 meters dybde. Det laves nord for skolen nær ved flagstangen. Bemærk den høje jord-dynge ved hushjørnet.

De store rør til rensningsanlægget hejses ned i hullet.

Inden i rørene graves jorden bort, så rørene synker til 8,3 meters dybde.

Det er vel nu 3 uger, siden hullet blev fyldt, og lerjorden blev vandet godt, for at den skulle synke sammen, hvorefter et godt lag grus blev lagt over. I går sank en lastbil i hullet, da den kørte over gårdspladsen, men „Falck“ trak den op med stålvirer og spil.

Det har været dyrt og besværligt at få det snavsede vand sendt mod nord, men vi glæder os over at være fri for det nede i haven.

Efter elevfesten tog vi på den traditionelle tur til Dannevirke. Vi var heldige med vejret, vi nød den sædvanlige store gæstfrihed i Raved, og da vi i år var hurtigt kørende, fik vi mere tid end ellers til at bese de mange minderige steder — lige fra Kaj Munks mordsted ved Silkeborg til Hedeby.

Nu er det forældre festen, der snart står for døren. En dejlig fest med godt 100 gæster, med god plads til alle, med tid til at hilse på alle. Festen bliver lørdag den 26., og derefter har vi 14 dages sommerferie. Det glæder vi os også til, men i år må vi desværre regne med, at 6—7 elever kun kan være her de 3 første måneder. Det er kedeligt for os alle, at de skal rejse, men vi er dog taknemlige for deres besøg på vor skole, selv om vi synes, det var for kort.

To ting er spændende i tiden. Får eleverne nu det udbytte, som de burde have, oplevelse, belæring og velsignelse? Bed rigtig meget for vor sommerskole. Og hvordan med højskolen til vinter? For en måned siden så det nærmest småt ud, men i tiden er vi langt fremme. Vil de kommende måneder skuffe, eller skal vi snart have den røde lygte ud? Ingen kan se det, men vi kender vor pligt: Bed og arbejd.

Der kan jo søges understøttelse helt ind til november; men det er da rarest at søge snarest. Det er vel også klogt at indmelde sig snarest; da det er muligt, at de store årgange nu også vil mærkes på vore højskoler.

Byggesagen

M. og A. N. P.	100 kr.
Møde i Vinding minus rejsepenge	25 kr.
Bogtrykker Christensen, Struer	100 kr.
Kristine Kristiansen 1918	25 kr.
Jens Chr. Jensen 52-53	10 kr.
En fra 56, der tænker kærligt på skolen og beder for den	10 kr.
Sygeplejerske Nora Amby	25 kr.
Viggo Pedersen 38-39	50 kr.
To gæster ved elevfesten 20 plus 25	45 kr.
A. M. 1933	10 kr.
Ellen Frederiksen 1928	40 kr.
C. Sønderkov Fisch 34-35	15 kr.
Elevfestens bortlodning (alle mand)	2000 kr.

For ialt 2455 kr.

meddeles hermed kvittering og hjertelig tak. Tidligere indkom 14.317,50 kr. Ialt 16.772,50 kr.

Velment kritik

Vi missionsfolk har tit fået skyld for ikke at interessere os spor for den kulturelle oplysning og udvikling, ja, for at være direkte kultur-fjendtlige.

Men Indre Mission som helhed er en kultur-faktor, der ikke kan undgå at sætte sit præg ved sin blotte tilstedeværelse. Derudover er det nok ikke hos os, kulturen trives bedst, det må vi vist indrømme. Men er det ikke forkert af os at interessere os så lidt for, hvordan udviklingen foregår rundt om os? Jeg skriver udtrykkelig rundt om os, for efter mit skøn foregår den ikke med os. Vi står simpelthen stille dér, hvor vore oldeforældre stod. Jeg ved godt, at det er vor opgave at forkynde Guds ord, og at det er det samme ord som for hundrede år siden; men alligevel kan og bør den enkelte sætte sig ind i, hvordan hans næste tænker og føler. Vi skal elske vor næste, og det kan vi ikke ret, før vi forstår ham. Han ligner vist ikke helt sine forfædre; han er lidt mere forvirret, han har lidt mindre fred, hans tanker går i ring og søger altid, og han vil med sin klare hjerne forstå alt, hvad han ser. Måske kan vi lære ham lidt bedre at kende ved at læse lidt, for forfattere skriver jo om tingene, som de ser dem. Spørger man folk, om de læser noget, siger én: — Ih, ja, man har da netop læst den sidste Strømberg-bog, og den *var* vel nok god. Eller en anden siger: Nej, det interesserer mig ikke spor, det ligger slet ikke for mig. Og undersøger man så nærmere, hvad der „ligger for“ vedkommende, kommer man som regel til det resultat, at det er pjank og vrøvl og motor-cykler. Træffer man endelig én, der véd en lille smule om noget, bliver vedkommende nærmest set på som et sjældent dyr og som utilladelig vigtig og dum. Det er altså landbougdommen, jeg kender sådan, byungdommen kender jeg ikke så meget. Ja, så meget véd jeg da, at man enkelte steder prøver at følge med udviklingen ved at lokke de unge i missionshuset med moderne dansemusik og underholdning; men det synes mig at være den forkerte ende, man begynder ved.

Men så lad os da tage os sammen! Kan det ikke gå op for os, at vi stivner fuldstændig i den en gang vedtagne form uden nogen chance

for at få forbindelse med omverdenen? *Eet er givet: Vi må interessere os for vore medmennesker, også på den måde, at vi reagerer på, hvad de tænker og føler. Ikke „være os selv nok“, som Peer Gynt var det.*

Så tror jeg også, vi når dertil, at vi kan få nogle til at komme til møderne i KFUK og KFUM og Indre Mission, uden at vi, hvis der endelig kommer nogle, enten fryser eller også keder dem ihjel. For resten keder vi også os selv ihjel; det kan vi da se af, at hverken medlemmerne af vore ungdomsforeninger eller samfundets medlemmer gider komme. Prøv og døm.

R. J. N., Rønbjerg.

Himmelbjergmødet

den 15. juni blev en stor oplevelse. Mange foreninger havde planlagt deres udflugter således, at de kunne være med til mødet, så der var stor tilslutning. Nogle mente, at der var 4000 til 5000 mennesker. Det tror jeg nu ikke, men det var faktisk ikke til at overse, da tilhørerskaren var spredt over et stort område. Højtaleranlægget virkede fortræffeligt, og selv om der enkelte steder var børn, der lavede lidt uro, så var det alt i alt en meget opmærksom tilhørerskare. De 3 taler var samordnede, så de dannede en helhed. Koncertsanger Ryttergaard sang smukke sange, der i høj grad var med til at gøre samværet festligt.

Et sådant møde er også med til at understrege, at Indre Missions skoler udgør et hele, selv om hver skole naturligvis i nogen måde har sit eget præg. Til sidst samledes vi i grupper fra de forskellige skoler, og det var vel nok glædeligt, at vi også var en stor flok fra Nr. Nissum. Det havde været morsomt at kunne bringe navnene på vore tidligere elever, der var med til stævnet, men det ville heldigvis være ret uoverkommeligt.

Vi er jo efterhånden glædelig mange skoler, og mere end 3 talere vil naturligvis ikke være godt; men jeg tror, at skolerne, som ikke sender taler, alligevel bør sende en repræsentant, så at eleverne ikke fra nogen skole skal savne en af deres egne at samles om.

Tak til alle nissumfolk, der var mødt; det var til at blive i godt humør over at se så mange gode venner på én gang.

De unges Forlag

anmelder her 4 udmærkede bøger

Peter Schindler: Ønskerejsen i Portugal. 176 sider plus 41 sider ill. 19,75. Sammen med pastor C. Bartholdy foretog forfatteren Peter Schindler i eftersommeren 1957 en rejse til Portugal, og her foreligger nu den fortælleglade forfatters skildring af dette rejseland, der sikkert vil blive besøgt af mange danske i de kommende år.

Bogen er rigt illustreret med gode billeder og giver et levende indtryk af dette smukke og interessante, men for os danske hidtil ret ukendte land.

Kirsten Bang: Hyskenstræde-Mysteriet. 232 sider, 13,50. Scenen er fra et gammelt hus i Hyskenstræde. Husets ejer, en velhavende gammel dame, der bor på 1. sal, dør under mærkværdige omstændigheder, det kan være et ulykkestilfælde, og det kan være mord, og hele bogens handling drejer sig om opklaring af dette dødsfald.

Georg Jensen: Fridtjof Nansens Polarfærd. 5,85; kart. 6,85. Som nr. 1 i en ny serie — „Juniorbøgerne“ — foreligger her en ny udgave af en længe savnet bog. Ved bogens fremkomst første gang skrev „Folkeskolen“ bl. a. om den: Det er en ganske ypperlig og velskrevet bog. Der går stærke dønninger gennem ens sind, mens man følger Fridtjof Nansen på hans vej, det koger i én af begejstring. Hovdevægten er lagt på skildringen af polarfærden, en af de dristigste ekspeditioner i opdagelsernes historie, hvilende på en lykkelig blanding af videnskabelig forberedelse, sportslig udholdenhed og personlige lederegenskaber, hvorfor det også blev den lykkeligst gennemførte opdagelsesrejse, historien kender: Ikke et menneskeliv gik tabt, og ikke en flis var ødelagt på „Fram“, sagde kaptajn Sverdrup. Med sikker hånd og usvækket kraft har forfatteren fuldført sin skildring.

Georg Jensen: Magellans Karaveller. 5,85; kart. 6,85. Nr. 2 i serien „Juniorbøgerne.“ I denne spændende bog fortælles om den første verdensomsejling, der fandt sted i årene 1519—22 under ledelse af portugiseren Ferdinand Magellan. Krydderier var på den tid en uhyre efterspurgt vare, men de skulle hentes så langt borte som i det nuyærende Indonesien, og det var en lang vej, når man skulle syd om Afrika. Magellan fik da den tanke, men også Columbus havde haft, at man kunne finde vej til Indien ved at sejle mod vest. Den portugisiske konge ville imidlertid ikke have noget med den plan at gøre, og Magellan udvandrede derfor til Spanien, hvis konge lod sig vinde for tanken; en ekspedition blev udrustet, og i august 1519 drog Magellan med 5 skibe og en besætning på ialt 239 mand afsted fra Sevilla i Spanien. Det er denne besværlige og farifulde rejse, bogen handler om.

HØJSKOLEPOST

Sommerholdet 33.

Fra elevfesten og vort 25 års jubilæum sendes hilsen til alle, vi kender. Hjertelig hilsen til familien Kaag, lærerpersonalet og kammerater.

Krista Pedersen. Inga Nielsen.
Stinne Agergaard. Marie Nørby Dahl.
Marie Fjordvald. Maria Holmgaard.
Ane Kvolsbæk. Anna Kirkegaard.
Anna Byskov. Anna Molberg.

Hilsen

Samlede til møde i Timring skole sender alle under tegnede vor hjerteligste hilsen til skolen og vore kammerater.

Aksel Christensen 57/58. Bent Nielsen 57/58. Ove Thomsen 57/58. Egon Lindegaard Hansen 50/51. Jens Hoffmann Kristensen 57/58. Aksel Mortensen 57/58. Arne Chr. Jensen 41/42. Villy Nyborg 54/55. Ole Mortensen 54/55. Arne Jeppesen 57/58. Tove Kjær Hansen 56. Anders Mølsted 41/42. Johannes Bak 53/54. Martin Trillingsgaard 53/54. Gunnar Andersen 57/58. Niels Hagelskær 51/52. Peder Larsen 53/54. Erik Jensen 55/56. Evald Mortensen 55/56. Aage Hansen 50/51. Bit Smith 56. Gerda Jensen 54. Citta Smith 57. Anna-Lise Jensen 54. Laura E. Hansen 57. Anne Marie Svendsen 56. Anne Marie Christensen (Søndergaard) 53. Edel Christensen 51. Inger Marie Hansen 56. Martha Maabjerg. Hanna Nielsen 30. K. Emil Nielsen 27/28. H. Lindskov Rasmussen.

Glemte ting ved elevfesten.

1 Gejlgård: 1 par badebukser m. håndklæde og 1 sæbe-etui.

På højskolen: 1 lyseblå strikkektrøje.

1 firkantet silkehalstørklæde..

1 par grønstrøbede ankelsocker.

1 perlekrans (dobbel).

1 par crep-nylonhandsker.

Uafhængede gevinster ved elevfesten.

Lodsedler grønne med store tal nr. 104 og 114.

Lodsedler blå m. store tal nr. 99 og 4 m. stempel.

Lodsedler gule (meget store, mærket A. Kristensen) nr. 189 og 64 og 123.

Amerikansk lotteri.

Mørkebrun (stor seddel) nr. 81 m. stempel, 89 m. stempel, 56 m. stempel, nr 16.

Lysegul (stor seddel) nr. 97, nr. 82, nr. 9.

Orange (stor seddel) nr. 45, nr. 57.

Grøn (stor seddel) nr. 91 m. stempel.

Lyserød (stor seddel) nr. 12 m. stempel, 47 m. stempel.

Grå (stor seddel) nr. 86, nr. 33.

Blå (stor seddel) nr. 21.

Rød (stor seddel) nr. 77, nr. 70 m. stempel, nr. 39.

Lysebrun (lille seddel) nr. 88.

Lysegul (lille seddel) nr. 43.

Mørkegul (lille seddel) nr. 5 m. stempel, 51 m. stempel, 78 m. stempel, nr. 31.

Lysegrøn (lille seddel) nr. 79 m. stempel, 61 m. stempel.

Mod indsendelse af de heldige numre sender vi med fornøjelse gevinsterne.

Indre Missions højskolestævne

afholdes på „Vildsund Strand“ søndag den 10. aug. Som talere kommer forstanderne Møller, Tommerup, og Davidsen, Horne. Stævnet begynder kl. 14,30 med tale og musik, om aftenen festligt samvær med tale, kaffebord og lysbilleder fra midnats-sørens land.

Reservér dagen og lad udflugten gå til det skønne Vildsund ved Limfjordens vande, hvor der hvert år samles tusindtallige skarer til møder og stævner. Fri entré og fri parkering.

Møder i august.

14. august: Aulum. L. R.

17. august: Humlum Strand. L. R.

24. august: Sdr. Lyngvig. A. Kr.

Vandremappernes besøg.

18. juni. „Skyttelen“ 1951.

9. juli. „Sommeren“ 56.“

16. juli. „Ringduen“ 57-58.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

1957 Frk. Ruth Vibskov Christensen, Børkop sygeplejehøjskole, Børkop — samme, funktionærboligen 4. sal 162, Amtssygehuset, Viborg.

Frk. Lilly Andersen, Vestergade 34, Kjellerup — Fru Lilly Dalmoose Nielsen, Sahl, Bjerringbro.

1956 Frk. Aase Johansen, Sygeplejehøjskolen, Børkop — samme, sygeplejeskolen Bygholm landbrugsskole, Horsens.

1955 Frk. Karen Margrethe Jørgensen, Dronningemarken 10, Gentofte. — Fru K. M. Kejlstrup Rasmussen, Odinsvej 7¹, Hillerød.

Vinterskolen:

57-58 Niels Frandsen Jensen, Venbjergvej 11, Hvide Sande, Ringkøbing. — Rekr. 372228 Jensen, I/II — 10. regiment, Nr. Uttrup kaserne pr. Nr. Sundby.

56-57 Robert Nielsen, Karstoft, Rønbjerg — samme, Sånun, Stoholm.

52-53 Garder 339488 Krath TK. MP/1 Livgarden, Sandholm — Viktor E. J. Krath, Hønsericet „Aalykke“, Røjen pr. Sunds.

50-51 Jesper Iversen, Spanggaard, Tapdrup, Viborg — samme, Bjerring pr. Bjerringbro.

47-48 Alfred Lassen, „Vennelyst“, Resen, Struer — samme, „Thissing-Vig“, Redsted, Mors.

Redigeret af H. Lindskov Rasmussen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUEN 7205

48
A 60
FRYDERIKSBERG ALLE 22
STATENS PÆD. STUDIESAMLING
HR. J. KRISTENSEN